

[Børge Johansen.]

hard Baunsgaard kunne jo have føjet til, at Parkinson selv gør en undskyldning for menneskenes ufuldkommenhed ved at sige, at fuldkommenhed er endelighedens kulmination, og den kommer der aldrig noget efter.

Ømann (SF):

Vi må jo fra SFs side være lidt skeptiske over for regeringens planer om en skattereform, når vi ser, at den indledes med, at man er meget ødsel med at vælte penge ud på områder, hvor der i og for sig ikke er behov for at give lettelser, i hvert fald ikke i sammenligning med den hårde beskatning af lønindkomsterne her i landet. Men vi vil da gerne se på, hvad venstre yderligere har i tankerne med hensyn til sin skattereform. Og det er da ikke sådan, at vi ikke vil være med til noget som helst. Vi vil da gerne være med til det ændringsforslag, som stilles her i dag. Det vil vi så meget mere, som det kun fjerner sig 15-20 mill. kr. i provenu fra det, vi havde forudset, om jeg så må sige før syndfloden. Yderligere er der indført en progression i formuebeskatningen, og vi kan da ikke have noget imod, at man tager lidt hårdere fat på millionærerne her i landet — de er jo efterhånden blevet en talstærk gruppe.

Hvis ændringsforslaget vedtages, kan jeg godt sige med det samme, at vi også stemmer for lovforslaget som helhed.

Jens Møller (KrF):

Kristeligt folkeparti er glad for dette forlig, ikke fordi vi i og for sig er glade for at opkræve højere skatter, men det må ses i en større sammenhæng. Det er et spørgsmål om at spare op, kan vi sige, for en sanering af statens indtægter og udgifter er jo nødvendig. Da vi gerne vil undgå for voldsomme nedskæringer, særlig når det drejer sig om det sociale område, og da vi meget gerne snart vil nå frem til en nedsættelse af indkomstskatten, er det jo nødvendigt at skaffe indtægter andre steder, og det er vi altså med til her.

Vi vil derfor anbefale at stemme for ændringsforslaget. Hvad selve lovforslaget angår, vil vi også anbefale at stemme for det.

Kaj Hansen (DKP):

Det lovforslag, vi behandler her, har jo i grunden haft en besynderlig gang her i tinget. Da det sidst var på folketingets dagsorden, forelå der et ændringsforslag, der kunne samle et flertal af partierne her i salen. Det gik ud fra en skattefri bundgrænse for formuebeskatningen på 450.000 kr., men samtidig hermed var der indført progression i beskatningen, således at formuer over 3 mill. kr. fik skattepromillen hævet fra 9 til 12 promille. Da dette forslag var til behandling, udtalte jeg, at vi fandt grænsen på de 450.000 kr. for høj, men at vi ville stemme for forslaget, da vi fandt indførelse af progression i formueskatten både rigtig og fornuftig. Hertil kom, at regeringen samtidig kunne komme i mindretal på det spørgsmål — noget, der ud fra vor opfattelse af regeringen måtte veje tungt til. Jeg skal derfor ikke skjule, at vores forbavselse var stor, da afstemningen viste, at stemmerne stod lige; havde blot en socialdemokrat mere været til stede, kunne det have bragt regeringen i vanskeligheder, men sådan er der jo så meget.

Nu foreligger der altså et forlig, som også regeringen er med i. Jeg kan imidlertid ikke se, at der er nogen som helst saglig grund til at gå op til en formuegrænse på 450.000 kr. Det betyder, at der ikke inddrages noget af den inflationsskabte værditilvækst på jord og ejendomme. Derimod er progressionen opretholdt i forslaget, men dog på en anden måde end i det tidligere ændringsforslag.

Jeg bliver også nødt til at gøre et par andre bemærkninger. Nu er vi i den situation, at vi ikke har haft mulighed for at deltage i udvalgsarbejdet og dér stille vore ændringsforslag. Vi har endvidere måttet konstatere, at der er en alvorlig brist i forretningsordenen, idet vi ikke har mulighed for at stille ændringsforslag til det forlig, som nu foreligger. Det er mildt sagt en besynderlig arbejdsform, der viser, at vigtige sager i realiteten ofte afgøres i udvalgene, hvor ikke alle partier er repræsenteret, og ikke i folketingssalen.

Derfor kan vi nu kun sige ja eller nej til det stillede ændringsforslag, uden at vi har haft muligheder for at påvirke dets udformning. I betragtning af, at der er tale om en, om end meget beskeden, forøgelse af prove-